

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 278. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992358322240/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Arbeit. Carolines Forhold til Schlegel havde længe været koldt, han og hun levede i forskellige Byer. Havde Caroline været skinsyg, vilde hun have havt adskillig Aarsag til Klage. Efter Adskillelsen fra hende indlod Schlegel sig i et Kærlighedsforhold til Tiecks Søster, Sophie Bernhaldi, der for hans Skyld lod sig skille fra sin Mand. Hans sidste Ægteskabsforsøg med en Datter af Rationalisten Paulus mislykkedes som bekendt og endte med Skilsmisse.

Da Schelling og Caroline var blevne hinanden saa uundværlige, at Baandet mellem hende og hendes Mand maatte løses, gav Schlegel med fuldkommen Ridderlighed sit Samtykke. Det kom til Skilsmisse; som Caroline siger: «Vi løste et Baand, som vi altid havde betragtet os selv som Herre over»*) og et nyt Ægteskab, der fra begge Sider var fuldstændig lykkeligt, blev indgaet.

Højest interessant for Skolens Lærdomme og disses Overensstemmelse med Førernes Liv er det at se, hvorledes Schlegel tager denne Carolines Beslutning. Han ikke blot giver sin Indvilligelse, men han vedbliver at staa i aldeles venskabelig Brevveksling med Schelling, og de to Mænd understøtter gensidigt hinanden i Literaturen med Raad og Daad. Ja Caroline vedbliver at staa i den venskabeligste Forbindelse med Schlegel, længe efter at hendes Forhold til Scheelling ikke mere er nogen Hemmelighed for ham. Hun skriver f. Eks. i Maj 1801 til Schlegel: «Afgør engang følgende Trætte mellem Schelling og mig. Duer disse Heksametre [af Schelling] Noget? Jeg finder de sidste Linjer kejtede, men han forfægter, at de er gode.» Med Fru de Staël besøgte Schlegel endog senere Parret i München.

Saaledes formaaede nok saa stærke personlige Brydninger og Spaltninger ikke at skille dem, der var forbundne ved et Fællesskab i Ideer og en fælles Kamp for disse. Man betragtede den personlige Frihed som uafhængelig og agtede den som saadan hos Andre, ligesom man fordrøede den for sig selv.

Men endnu en anden Lære lader sig uddrage heraf, end den om Romantikernes omskiftelige Tilbøjeligheder og fuldkomne Aandsfrihed overfor sociale Baand, nemlig den: at deres Kvinder i alt Andet end Talent stod over dem, og at de kun har formaet at drage dem ned til sig. Vi ser den kraftige, energiske

*) *Caroline II.* 237.